

πάντων κατά τὰς ιδέας καὶ κατά τὰ αἰσθήματα· αἱ δὲ καρδίαι τῶν ἔπαιλλον καὶ αἱ τρεῖς ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς παλμούς, — παλμούς ἀγάπης, εὐσέβειας καὶ φιλανθρωπίας.

Ἐξαίφνης εἰς τὸν δρόμον ἡ Πίστις, ἡ μεγαλητέρα ἀδελφή, ἐσταμάτησεν. Ἡ σθάνηθεν ἐν ρῆγος ἰσχυρὸν καὶ ἡθέλησε νὰ διπλωθῇ καλλίτερα μὲ τὸν μεγάλον τῆς μανδύαν. Αἱ ἀδελφαὶ τῆς τὴν ἔθοθησαν μὲ στοργὴν καὶ τὴν ἡρώτησαν τί αἰσθάνεται.

— Α, τίποτε! ἀπήντησεν ἡ γραῖα· νὰ ὑπάρχει παγωνιά καὶ ἐκρύωσα λιγάνι.

Καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς.

— Δὲν ἔπειτε ὅμως νὰ τὴν ἀφῆσωμεν νὰ ἔλθῃ ἀπόψε μαζὶ μας, εἶπε χαμηλοφώνως ἡ Ἐλπίς πρὸς τὴν Ἀγάπην, γραῖα καὶ ἀσθενῆς καθὼς εἴνε...

— Ω, θὰ ἥτο ἀδύνατον νὰ τὴν πείσωμεν νὰ μείνῃ! ἀπήντησεν ἡ Ἀγάπη.

Δὲν εἶδες πῶς ἔγινεν ἄλλη ἕξ ἄλλης ὅταν ἤκουσεν ἀπὸ μακράν τοὺς κώδωνας τῆς Ἔκκλησίας; Πῶς ἥτο δυνατὸν νὰ μὴν ἀνάψῃ καὶ ἐφέτος τὴν λαμπάδα τῆς ἀπὸ τὸ ἀνέσπερον φῦσις τῆς Ἀναστάσεως;

Ἐξαίφνης τὸ πρόσωπόν της ἔλαμψεν ἀπὸ αἴγλην οὐρανίαν. Ἐσηκάθη ὡς ἐμπνευσμένη καὶ μὲ φωνὴν ἰσχυρὸν ἀνέκραξε:

— Χριστὸς ἀνέστη!

— Ἀληθῶς ἀνέστη! ἀπήντησαν μὲν

τρεῖς

τρέξειν τὴν λαμπάδα τῆς,

— Η Πίστις ἀπέθανεν ἄλλη ἔμεινεν ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἐλπίς διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργον τῆς.

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Ο ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια· τὸ Σελ. 113)

Καὶ ὁ κύριος Μορανῆς ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον τοῦ Αὐτοκράτορος τὴν ἐπιστολὴν:

«Πύργος τοῦ Ἀλβα, Ἀπρίλιος 1796.

«Ἄραπητέ μου φίλε,

«Ἐγειρεποτίθησιν εἰς ἐμέ· θὰ ἔλθω καὶ πάλιν νὰ πολεμήσω μεθ' ὑμῶν. Μάθε δόμως ὅτι προετοιμάζομαι ἀνευ ἐνθουσιασμοῦ, ἡ μᾶλλον ἀνευ ἐπίδιδος. Ἡ ὑπόθεσίς μας εἴνε χαμένη, ἔχαθη ὅριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως. Μόνον χάριν τῆς τιμῆς πολεμούμεν, ὅχι χάριν τῆς δόξης· διότι, καθὼς γνωρίζεις, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, δὲν παρέχουσι δόξαν εἰς κακένα. Τρέμω διὸ τὸ μέλλον. Τί θα γίνη ἡ Γαλλία; «Ολη ἡ Εὐρώπη ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς καὶ δὲν βλέπω παρὰ μόνον ἔνα ὄνδρα ἵναντον νὰ τὴν σώσῃ· τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην. Μόνος αὐτὸς μοι φάνεται ἔχων τὴν δύναμιν νάντιπαλαίσην καὶ νὰ καταβάῃ τὴν θύελλαν, ἥτις ἔξερράγη κατὰ τῆς ἀτυχοῦς μας

(*) Μετὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν καὶ τὴν ἀνάκριψιν τῆς Δημοκρατίας, οἱ ἀπομεινάντες πιστοί εἰς τὴν Βασιλείαν ἐπεχείρησαν πόλεμον κατὰ τῶν Δημοκρατικῶν. Ο ἐμφύλιος οὐδός πόλεμος, ἐπωνυμαθεῖ πόλεμος τῆς Βανδέας, διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ 1793 μέχρι τοῦ 1796, εἰς τοῦτον δὲ ἀπέφερεται ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κόμητος Ἀλβα, Βασιλέφρονος ἡ Βαρδέον, πολεμούντος ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως κατὰ τῶν Δημοκρατικῶν.

— Α! δόξα σοι ὁ Θεός! δόξα σοι ὁ Θεός, ἀδελφαῖ μου! Δὲν ἥπικά νὰ προσέλθω νὰ ἴδω καὶ φέτος τὴν Ἀνάστασιν.

— Αλλὰ νὰ ποῦ μὲ ἀξίωσεν ὁ Θεός! Δοξασμένον νὰ εἴνε τὸ δόνομά του...

— Α, δόξα σοι ὁ Θεός! δόξα σοι ὁ Θεός, ἀδελφαῖ μου! Δὲν ἥπικά νὰ προσέλθω νὰ ἴδω καὶ φέτος τὴν Ἀνάστασιν. Αλλὰ νὰ ποῦ μὲ ἀξίωσεν ὁ Θεός! Δοξασμένον νὰ εἴνε τὸ δόνομά του...

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

τοποθετητικὸν πόλεμον τῆς Αγάπης.

— Εγὼ τὸ δόξαν μου ἐσήμα-

νε. Ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νά με ἀφή-

ση νὰ ἔλθω, διὰ νὰ δώσω ὑπὸ τὴν

φράσην τῆς Ἀναστάσεως τὸν ἐπί-

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

Συννέδιασε δούρανός,
η γῆ ἀναστενάζει
κι' ὁ κόδυος εἶνε σκοτεινὸς
κι' ἡ βάλασσα τρομάζει,
γιατὶ ἀπίνα τὸν Σταυρὸν
μὲ πλήγωμένο τὸ πλευρὸν
καὶ μὲ ψυχὴν θλιψμένην
δὲ Ιησοῦς πεθαίνει.

"Ἄχ ! τι μαρτύριο ! τι σκληρὴ
καὶ μάυρη ἀδικία ! . . .
οὔτε δὲ τάρταρος χωρεῖ

μιὰ τέτοια ἀχαριστία . . .

Πῶς ! Ὁ Θεανθρώπος Χριστός,
καὶ δὲ Σωτὴρ ὁ θαυμαστός
ἀληθεία θὰ πεθάνῃ
μὲ ἀκάνθινο στεφάνον ;

Αὐτόν, ποῦ ἔστειλε δὲ Θεός
ἐτὴν γῆ γὰρ νὰ μᾶς σώσῃ,
πᾶς δὲ παράνομος λαδὸς
τολμᾶ νὰ τὸν σταυρῷσῃ ;

Δὲν τὸ χωρεῖ δὲ λογισμός...
Φοβοῦμαι . . . φοβερὸς σεισμὸς
δλοκληρον τὸν κτίσι
θαρρῶ πᾶς θὰ κρυμνίσῃ.

Μὰ ἵστην φοικτὴ αὐτὴ στιγμὴ
ξάφνου γλυκοχαρᾶς
καὶ πάνουνε οἱ στεναγμοὶ
κι' δὲ Γολγοθᾶς φωνάζει :

Ἐτοιμασθῆτε, Χριστιανοί,
χωρὰ νὰ βούτη δλοκληρον.
σὲ λιγὸ δὲ Σταυρῷμένος
θὰ εἶνε ἀνεστημένος.

I. II. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΦΑΙΔΩΝΟΣ

30 Μαρτίου.

Αἱ γελιδόνια ἥλιθον μὲ τὴν ἄνοιξιν. Αἱ ἐγκαταλειπειμέναι φωλεῖαι ἐπανέρον τοὺς ἑνόκους των τοὺς παλαιοὺς, οἱ ὅποιοι τὰς ἐπεσκευασαν μὲ ἀγάπην καὶ τὰς ἐτραγώδησαν μὲ χαράν. Πλησίον των τὰ νέα ζεύγη ἔκτισαν νέας φωλεάς, καὶ μετ' ὀλίγον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ κομψά, τὰ ἔναστρα καλαθάκια, παλαιὰ καὶ νέα, θὰ ξεπροβάλλουν μικρά-μικρά κεφαλάκια μὲ μεγάλα καὶ ὀλάνοικα στόματα... Καὶ τώρα τὸν γαλανὸν αἰθέρα διασχίζουν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὰ μελανόλευκα πτηνά, τὰ τόσου ζωηρὰ καὶ τόσον εύθυμα, καὶ εἰς τὰ ὄσματά των τὰ γλυκὰ καὶ παρήγορα, ἀνταποκρίνονται κάτωθεν ἄλλα ὄσματα, — τὰ ὄσματα τῶν ποιητῶν, οἱ ὅποιοι τάγανοι καὶ τὰ φάλλουν.

Πόσον ἔχουν δίκαιοι ! τί εὔμορφον καὶ ποιητικὸν πρᾶγμα τὰ χελιδόνια καὶ αἱ φωλεῖαι τῶν ! Τὶ συγκινητικὸν ἡ ἐπιστροφὴ τῶν κατ' ἔτος εἰς τὴν ἴδιαν φωλεάν ! Πόσον θαυμαστὸν τὸ ἔντονικον τὸ ὄποιον τὰ ἐπαναφέρει καὶ τὰ ὅδηγει !

Πόσον ἥτο εὐφύης καὶ ἐτοιμόλογος ὁ Ἀναγνωστάκης μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον, ἐν ἐκ τῶν πολλῶν :

Τῷ 1857, νέος ἀκόμη, παρέστη δὲς Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Διεθνὲς Ὀφθαλμολογικὸν Συνέδριον τῶν Βρυξελῶν. Ἐκεῖ ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν σοφῶν ἡ ἐπιστημονικὴ τοῦ βαθύτερος καὶ ἡ εὐφύia του ἐν γένει; Ὅστε δὲ μέγας Φαλλώ, γέρων ἥδη, ἀφ' οὐδὲ Ἀναγνωστάκης ἔξεφωνησεν ἔνα θαυμάσιον λόγον, τὸν ἐπλησίας καὶ ἀντὶ συγχαρητηρίου, τῷ εἶπε :

— Φοβούμαι δὲ τὸ θάποθάνετε γρήγορα, διότι ἔχετε πολὺ πγεῦμα !

Καὶ δὲ Ἀναγνωστάκης, ἀνταποδίδων ἀμέσως τὸ φιλοφρόνημα :

— Η ἴδικὴ σας ἥλικια μὲ ἔξασφαλίζει κατὰ τοῦ προαισθήματός σας !

31 Μαρτίου

Ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τοῦ Πανεπιστημίου μας κυματίζει καὶ πάλιν ἡ μελανὴ σημαία. Ἐν τῶν ἀγλαΐσμάτων τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης, δὲ Ἀνδρέας Ἀναγνωστάκης ἀπέθανε. Καὶ ἡ εἰδῆσις τοῦ αἰφύιδου του θανάτου διέχυσε τὸ πένθος εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν, στεργηθεῖσαν τούτου πόλυτίμου ἀνδρός. Διότι δὲ Ἀνδρέας Ἀναγνωστάκης ὑπῆρχεν ἐκ τῶν δλίγων μεγάλων ἐπιστημόνων, τοὺς ὅποιους ἔχει νὰ ἐπιδεῖξῃ ἡ νέα Ἑλλάς. Αἱ ὀφελιμολογικαὶ τοῦ ἔργωνται ἐπιγνέθησαν καὶ ἔθαυμάσθησαν ὡς ὅλων τῶν ἔνων σοφῶν, καὶ τὸ ὄνομά του ἀναφέρεται πάντοτε ὡς μία μεγάλη αὐθεντία εἰς τὴν ἐπιστήμην.

— Αλλ' δὲ Ἀναγνωστάκης δὲν ἦτο μόνον ἔξοχος ὄφθαλμολόγος. Ἡτο λόγιος καὶ συγγραφεῖς καὶ ρήτωρ καὶ ποιητής. Δὲν κατεῖχε μόνον τὰς ἔνδρας ἱστρικὰς γνώσεις ἡ μόρφωσί του, ἡ δὲ ἀτρύτων κόπων ἴτηθεῖσα, ἡτο εὑρεῖα καὶ ποικίλη· εὐφύης δὲ ὡς ἡτο καὶ εὐφυολόγος, καὶ ἀγαθός, καὶ αἰσθηματίας, καὶ μειλήχιος, δὲ ἔξοχος ἐπιστήμων ἀπετέλει τύπον τε λειτουργοῦ ἡ θρόπων ποσοῦ, ἐξ ἔκεινων τοὺς ὅποιους δὲν ἀπαντῶμεν πολὺ συχνά. Θαλερός καὶ ἀκμαῖος τὴν διάνοιαν γέρων, μὲ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν εὐφύιαν ἀποτυπωμένην ἐπὶ τοῦ μειδῶντος πάντοτε προσώπου, δὲν ἀνειούφιζε μόνον τοὺς πάσχοντας μὲ τὴν εὐεργετήκην του ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ τὴν θύφρωνεις διὰ τοῦ λόγου πάντα δοτίς εἶχε τὸ εὐτύχημα γά τον πλησιάζη.

— Οσάκις τὸν ἔδλεπα, ὁσάκις συνωμίλουν μαζί του, ἀπολαμβάνων τὴν ἀλησμόνητον καὶ ἀνεξάντλητον εὐφύιαν του, διὰ τῆς ὅποιας τόσον καλὸς ἐγνώριζε νάρτη τὴν σοφίαν, ἔλεγα κατ' ἐμαυτόν: Τοιούτος πρέπει νὰ εἴνε ὁ ἄνθρωπος ! Νὰ μή τον καθιστῷ σχολαστικὸν καὶ βαρύρων καὶ ἀπρόστοιον ἡ σοφία, ἀλλὰ ἀπεναντίας νὰ τον κάμην γλυκύν καὶ ἀγαθὸν ἀπότοι τάγανοι καὶ ἀγαπητόν, συνδυα-

ζομένη μετὰ τοῦ αἰσθήματος. Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπέτυχεν ὁ Ἀγδρέας Ἀναγνωστάκης, διότι δὲν εἶχε καλλιεργήση μόνον τὸν νοῦν του, ἀλλὰ καὶ τὴν καρδίαν του. Τὶ μέγα παράδειγμα διὰ τὴν νεότητα !

Πόσον ἔχουν δίκαιοι ! τί εὔμορφον καὶ ποιητικὸν πρᾶγμα τὰ χελιδόνια καὶ αἱ φωλεῖαι τῶν ! Τὶ συγκινητικὸν ἡ ἐπιστροφὴ τῶν κατ' ἔτος εἰς τὴν ἴδιαν φωλεάν ! Πόσον θαυμαστὸν τὸ ἔντονικον τὸ ὄποιον τὰ ἐπαναφέρει καὶ τὰ ὅδηγει !

Πόσον γλυκεῖα ἡ παρηγορία τὴν ὄποιαν συμπνέουν, ἔρχομενα πάλιν γά σύρουν τὸ ὄποιον τῶν πολλῶν :

Τῷ 1857, νέος ἀκόμη, παρέστη δὲς Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Διεθνὲς Ὀφθαλμολογικὸν Συνέδριον τῶν Βρυξελῶν. Ἐκεῖ ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν σοφῶν ἡ ἐπιστημονικὴ τοῦ βαθύτερος καὶ ἡ εὐφύia του ἐν γένει; Ὅστε δὲ μέγας Φαλλώ, γέρων ἥδη, ἀφ' οὐδὲ Ἀναγνωστάκης ἔξεφωνησεν ἔνα θαυμάσιον λόγον, τὸν ἐπλησίας καὶ ἀντὶ συγχαρητηρίου, τῷ εἶπε :

— Φοβούμαι δὲ τὸ θάποθάνετε γρήγορα, διότι ἔχετε πολὺ πγεῦμα !

1897

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
Α'

— "Ω, όχι ! δὲν ζητῶ αὐτό, εἶπε τὸ Ψεῦδος. Τὸ μόνον ποσθέλω εἰνε νὰ συμβασιλεύω μὲ τὴν Ἀλήθειαν καὶ νὰ μοιρασθῶμεν σαν καλὰ ἀδέλφια τὴν Γῆν. Ο Πανάγαθος ἔμειδισε.

— Πολλὰ ζητεῖς, μασκαρατζίκο ! Ἀλλὰ δὲν θά σου γίνη ἡ χάρις. Εἶνε ἀδύνατον νὰ συμβασιλεύσετε ἐν ὅμοιοι. Θὰ γίνεσθε μαλλιά-κουβάρια καθε στιγμήν.

— Τῷ 1857, νέος ἀκόμη, παρέστη δὲς Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Διεθνὲς Ὀφθαλμολογικὸν Συνέδριον τῶν Βρυξελῶν. Ἐκεῖ ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν σοφῶν ἡ ἐπιστημονικὴ τοῦ βαθύτερος καὶ ἡ εὐφύia του ἐν γένει;

— Η θάρατη σας ἥλικια μὲ ἔξασφαλίζει κατὰ τοῦ προαισθήματός σας !

— Φοβούμαι δὲ τὸ θάποθάνετε γρήγορα, διότι ἔχετε πολὺ πγεῦμα !

— Καὶ δὲ Ἀναγνωστάκης, ἀνταποδίδων ἀμέσως τὸ φιλοφρόνημα :

— Η ιδικὴ σας ἥλικια μὲ ἔξασφαλίζει κατὰ τοῦ προαισθήματός σας !

— Ι Απριλίου.

Πρωτοπρίλια ! Η ἡμέρα κατὰ τὴν ὄποιαν βασιλεύει, μόνον τὴν πρώτην

— Η εὐχαρίστησίς του δμως δὲν ἦτο καὶ τόσον πολὺ εἰλικρινής. Ναι μὲν ἔκτοτε τὸ Ψεῦδος βασιλεύει μόνον τὴν πρώτην

— Απριλίου, ἐπινευούσης τῆς Ἀλήθειας, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς ἀλλας ἡμέρας τοῦ χρόνου συνωμοτεῖ μὲ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους — τοὺς ἀλλας λεγομένους.

— Επῆγεν ἐν τούτοις, καὶ δὲ τοὺς λεγομένους φιλαρήτης, — ἔναντιον της, καὶ προσπαθεῖ νὰ βασιλεύῃ τὸν προστάτην τοῦ θεοῦ, διότι νὰ τοὺς λεγομένους φιλαρήτης εἴησεν.

— Πρέπει νὰ καθορισθῇ ἡ θέσις μας. Πανύψιστε ! εἶπεν ἡ Αλήθεια πρώτη, — Σύ ! ἀπεκρίθη δὲ θεός.

— Πρόσογκὴ λοιπὸν νὰ μὴν πάθω σήμερα ! Θέλω νὰ γελάσω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ γελάσουν εἰς βάρος μου....

— Ανθιμερό.

— Τί καλὴν ίδεαν που ἔχει δὲ Ντιντῆς διὰ τὸν μεγαλύτερον ἀδελφόν του !

— Σήμερα ἐπήρωα ἐνέστη εἰς ὅλα τὰ μαθήματα, λέγει αὐτὸς ἐπιστρέφων ἐν τοῦ Σχολείου.

— Καὶ δὲ Ντιντῆς :

—

Ζεός — εξακολουθεί να διαμφισθητή τὴν ὑπαρκήν του! Μόλις είναι πρόγραμμα αυτά, Χαλασμένος; Φωνέρωσον ἐπὶ τέλους καὶ ἀλλαξε φεύδωνυμον.

Εὐχαριστῶ πολὺ τὴν διδασκάλισσάν σου, Ναυτούπολα, η οποία ἂν εἶχεν ἔξουσίαν θὰ ἔκανε νόμον νά με λαμβάνουν διότι οἱ Ἐλληνόπατεδες.

Ἐλπίζω, Δευτέρη Κύκνη, ὅτι ὁ φίλος σου θὰ κρατήσῃ τὸν ὄρκον του καὶ δὲν θὰ προδώσῃ τὸ φεύδωνυμόν σου. Η φλυάρα σου δὲν με ζαλίζει, ἀπλούστατα διότι δὲν εἶναι φλυάρα.

Πιστὸ Σκυλλί, ἰδού τὸ νέον φεύδωνυμόν σου, διὸ νὰ κάμης καὶ σὺ τὸ Γαῦ! Γαῦ! Ἀλλὰ τὰ γραμματόσημα ποὺ μου στέλλεις δὲν είναι σωστά: αὐτὸς πάλιν κάμνουν μόνον 70 λεπτά, ἐν φέπρεπε να στελθεῖς 80.

Μὰ τὶ ώραίν τὸ δύνερον σου, Ὁρατορ Τραταφυλάκει! Καὶ ἴδου ὅτι ἡγίευσεν ἀμέσως.

Φαίνεται ὅτι δὲν ἔγδην καμία σου ἐπιστολή, Ἡ νούχος μου Ἀρέάκη. Πρὸς τὸν Ἀστόρ τὸν Οὐρών ἔσταλα τὸ τετράδιόν σου τὴν 24 Μαρτίου.

Ἄτετὲ τὸν Οὐρέων, ὁπός δὲν ἔλαβες τὸ τετράδιόν του Ἀρχιεἰάριον, ἀλλὰ ἡξέρεις ὅτι δέχεται τὴν ἀνταλλαγὴν, σὲ εἴτε πρώτος τὸ ιδίκον σου καὶ βεβαίως θὰ σὸν τὸ ἀνταπόδωση. Καλέσυν ἐμάντυνες ἀπὸ τώρα ποτος θὰ βραβεύσῃς εἰς τὴν Καλλιγραφίαν!

Πέσου ἐπιστολά! Τι λέγεται νὰ λογίζων τὸς σας ἐπιστολάς! Η μόνη μου λύπη είναι ὅτι δὲν εἰμπορῶ νάπαντω λεπτομερῶς εἰς δόλας τὰς ἐρωτήσεις.

Ἐγχρίνουσα τὰ φεύδωνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τοὺς διαγωνισμούς μου καὶ εἰς τὴν ἀλληλογράφαν μου: Δέογτα τὸν Ἰανουάριον, (πολὺ καλῶς ἀναμένω), Ἀθυσιάδην Πολεμοτῆρην, (αὐτὸς ἔξελεξα), Θυρέων Τυγρον (προτιμῶ αὐτό), Κονταλιαρόν, (διοῖς δύναται νά μοι σέλλῃ λύσεις ἀντὶ τῆς ἀδελφῆς του), Μαργαρέτην Ἀκρογαλάκιαν, (αὐτὸς εὐχαριστεῖς) Πυροδαμακίδα, (αὐτὸς ἔξελεξα), Οοταρ Μαρίαν, (ἀπόλοιτος ἡ ἐπιστολή της) Μυτιληνατὸρ Ἀρτούρα καὶ Σαμιακὴν Σημιαλαρ, (αὐτὸς ἔξελεξα).

Ναυτούπολα μὲ τὴν Δευτήν Δορκάδα, Κορανή καὶ Ἀρχιεἰάριον — ὁ Δευτής Κοκκος μὲ τὸν Όχυρο πανταλέα Χαλασμένος; Φωνέρωσον ἐπὶ τέλους καὶ ἀλλαξε φεύδωνυμον.

Δημούρειται ἐρωτᾶ τὸν Κροκόδειλον τὸν Νείλον διατί, παρὰ τὴν ὑπόσχεσί του, δὲν ἐφανέρωσε τὸ δνομά του; — Η Δύο τὸν Εὐδέλειον ἀπάλεται τὴν Εὐδέλειον τὸν Εὐδέλειον τὸν Δέρας τὴν Εναίσθητον Καρδίαν. — Η Ἀργισμένη Λυραρία εὑχεται εἰς τὴν Γλυκεῖαν Ἐλείδαν ἀπληπορῇ τάχιστα καὶ κυριωτέρα τῆς ἐλέτης. — Ο "Ηρως Γαριβαλδης" ἐρωτᾶ τὸν Ήρωχο Αεράκι: τὸν δέχεται διὰ κουμπάρον ὅταν θεραβωνισθῇ;

Ἀσταρομοτ, πληροφορταί. — Ο Ρομύλος ἀπάλεται τὸν Ἀρχιεἰάριον καὶ τὸ συγχαίρεται διὰ τὸ βραβεῖον Σόλων δημοσιέτη τὸν Νεράιδα τὸν Γιαλούτην. — Παπαρούνα τῆς Πετρέλαις τὴν Καρδερίναν: — Τοργορ τὸν Δέρας τὴν Ελληνικὴν Σημιαλαρ τὸν Ληστῆς τὸν Μέλανος Δρυμούδην τὸν Καϊμάκην τὸν Σερρῶν (οὐ διοῖς ζητεῖ τάρχικά) τὸν Φιλ-Φλάν τὸν Απτερορ Νίκηρην τὸν Ἀρρομένον Κύμη τὸν Τοξίδιαν Ἀρτεμίρην (τὴς ζητεῖ τάρχικά) τὸν Καραβόρατος τὸν Τοξίδιαν Ἀρτεμίρην (καὶ κοντένους νὰ μεταλλώσουν τὰ γατάκια της); — Η Ιρωνῆ Αγίτης ἐρωτᾶ τὸν Δεκαπετεστῆ Πλοιαρού τὸν τὸν Εὔρητον Σημιαλαρ τὸν Ληστῆς τὸν Μέλανος Δρυμούδην τὸν Καϊμάκην τὸν Σερρῶν (οὐ διοῖς ζητεῖ τάρχικά) τὸν Φιλ-Φλάν τὸν Απτερορ Νίκηρην τὸν Ηρακλείον Λύκανην τὸν Ελληνικὴν Καρδίαν ἀπαντᾷ εἰς τὸν Οιδίποδα Τύραρτον, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, οἱ διοῖς ἔχοντας ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν ἐμμέτρων, δὲν δύναται νὰ τους εὐχαριστήσῃ, ἐπειδὴ τὸν Πηγαδὸν τῆς τύραρτας εἰσοδον τοῦ πλεύραν, τὸν δὲ μὲ τὸ καλὸν τελείωσην ὑπέρτασσεν τὸν Αγριοτριαστούλιαν, Ζαππάδην (τὸν διοῖς ζητεῖ τάρχικά) τὸν Καρπάτην τὸν Καρδίαν τὸν εὐχαριστούλιον, ἐκ παραδρομῆς βέβαια! Αγριοτριαστούλιαν, Κροκόδειλον Ήδονή (τὸν διοῖς ζητεῖ τάρχικά) τὸν Παραδρομούντος Εύδρομον Οικιαρ τὸν Καρδίαν.

Εἰς δασας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 4 Απρίλιον θάπαντήων εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τὴν 12 Μαΐου ε.ἔ.

190. Συλλαβόδγριφος.

Δύο πτώσεις ἀν συνδέονται μάζι γινομένης ἀντιονυμίας ζήσονται τὸν τετρατόδων κάμνεις ἀνέν δυσκολίας.

Βασάλη ὑπὸ τοῦ Τελευταίου

191. Αειεγριφος.

Τὸ πρότον εἶναι ὅμιλος ἐκ τῶν περιπομέγων, τὸ δεύτερον μον ὄφερον εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις καὶ στρατηγὸν ἀρχικούν θὰ ἔσται ἀναστημένον εἶναι εἰς ἐν τῷ διο τὸ σπερικά ένωστος.

Βασάλη ὑπὸ τοῦ Ταπετού

192. Πυραμίδες.

Ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε νὰ αναγνωσθεῖται τὸνομα.

Ελληνικῆς πόλεως, αἱ

δὲ 8 στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποτελῶται τὸνομα ἀρχικούν βασιλεῖς, αἱ ἀνωτέρω 6 πτηνοῦ, αἱ ανωτέρω 4 ἀνέμου καὶ αἱ ἀνώτατοι δύο ζώουν.

Βασάλη ὑπὸ τοῦ Αστρου τῆς Αὐγῆς

193. Αστήρ.

Ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε καθετως νάναγνωσθεῖται τὸνομα ἀρχικούν εἰς τὸν οὐρανούν.

Ελληνικῆς πόλεως, αἱ

δὲ 8 στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποτελῶται τὸνομα ἀρχικούν βασιλεῖς, αἱ ἀνωτέρω 6 πτηνοῦ, αἱ ανωτέρω 4 ἀνέμου καὶ αἱ ἀνώτατοι δύο ζώουν.

Βασάλη ὑπὸ τοῦ Αστρου τῆς Αὐγῆς

194. Αστήρ.

Ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε καθετως νάναγνωσθεῖται τὸνομα ἀρχικούν εἰς τὸν οὐρανούν.

Ελληνικῆς πόλεως, αἱ

δὲ 8 στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποτελῶται τὸνομα ἀρχικούν βασιλεῖς, αἱ ἀνωτέρω 6 πτηνοῦ, αἱ ανωτέρω 4 ἀνέμου καὶ αἱ ἀνώτατοι δύο ζώουν.

Βασάλη ὑπὸ τοῦ Φιλοσόφου Ανακογύρα

195. Σηνερχείος.

Ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε καθετως νάναγνωσθεῖται τὸνομα ἀρχικούν εἰς τὸν οὐρανούν.

Ελληνικῆς πόλεως, αἱ

δὲ 8 στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποτελῶται τὸνομα ἀρχικούν βασιλεῖς, αἱ ἀνωτέρω 6 πτηνοῦ, αἱ ανωτέρω 4 ἀνέμου καὶ αἱ ἀνώτατοι δύο ζώουν.

Βασάλη ὑπὸ τοῦ Φιλοσόφου Ανακογύρα

196. Κεχρυμένα δύναμες θεῶν.

Ν' απειράτης τὸν Εργάτην Βροχὴν μὲ τὴν Αργισμένην Αμυγδαλάν, Φιλάροφ Φιτταχόρ, Κονκλίσαρ καὶ Δευτήν Δορκάδα — ή Καθαρὰ Καρδία μὲ τὸν Ακρόπολιν, Ελληνικὴν Καρδίαν καὶ Αγκυραρ τὴς Φιλίας — ή

Βασάλη ὑπὸ τοῦ Χειμώναν

εἰς τὴν

εἰρήνην.

1-2. Η περίαρχη δύναμη μαρτυρίας.

3. Κρείττον τὸ θύρων δύον τῆς μέσης

ἡ φρόντης.

103. Συμβούλευε τοῖς φίλοις μὴ τὰ ἡδι-

στατά τὰ βέλτιστα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΙΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάκτης ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ἢ τὸ καὶ ξεχωριστὸν περιοδικὸν εὐγενεία, ἀληθεῖς παρεκδύει τὰ τὴν οὐρανὸν θεῖαν θεάτρους,

καὶ υπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κονικαντινουπόλεως ἢ ἀνάγνωσμα βρίσκεται τὰς πατέρας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΙΣ

Έπειταρχού δραχ. 7. — Έπειταρχού φρ. χρ. 8

Λι συνδρομαὶ ἔρχονται τὴν 1ην ἑξατοῦ μηνὸς καὶ εἶναι προπληρωταὶ δι' ἓν τος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΥΚΟΛΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Εν